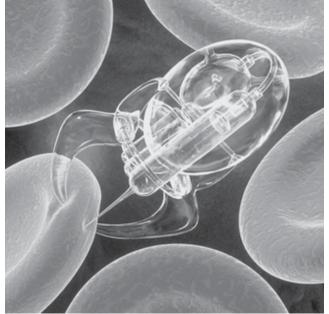

RANDOM PERCEPTIONS

Mithun De Silva

student. Deakin University

Have you Heard of Nanobots?

Have you ever heard about Nanobots? They are small microscopic robots. These Nanobots have not yet been fully developed, however with the standard of technology rising rapidly it is safe to assume that at least within the next few hundred years these Nanobots will be fully functional. The use of these Nanobots will be a huge development in the area of human health and safety. When injected into the bloodstream, Nanobots will be programmed to be able to target and eliminate certain deadly illnesses such as

Cancer. The amount of lives that could be saved and lengthened is innumerable.

Not only will Nanobots cure us from these kind of illnesses but they will also live permanently in our bodies, protecting us from ever contracting diseases and illnesses. This means that the human will be considered to be half machine, and half human. We'd be able to enjoy life however we want without the fear of ever getting these diseases.

However, to develop Nanobots to this standard may take at least a few hundred years and there are obstacles in our way that may very well be able to stop us from even getting past this timespan. Two main obstacles are global warming which lead to rising sea levels and the fact that the Earth is being unable to produce enough resources and food for its rapidly growing population.

Global warming and rising sea levels will result in half if not most of the Earth's landmass being covered in water. This could be the beginning to the end of the human race. With regard to Earth not being able to produce enough food and resources, this is due to the excessively high consumption of food by the Earth's population. Have you noticed that food prices are increasing? This is an attempt to contain and limit the amount of food consumption by the population of Earth.

However, scientists and researchers are also coming up with ways to counter these problematic obstacles. Firstly, with regard to food limitations and such researchers have created genetically modified food, and are researching various ways in which they

will not have to rely only on the earth to grow food products. The most important way in which they are trying to overcome

these obstacles is that recently there has been a lot of research done on Mars. I believe that NASA, scientists and researchers are attempting to find a planet that would be suitable to inhibit human life. In other words I believe that they are trying to discover an "Earth 2". If there is a planet that meets the atmospheric criteria of being habitable to Earthlings it will not be impossible to turn that planet into an Earth 2. This because the Earths technology and science is improving and ascending dramatically and it will not be impossible to make new cities on "habitable" planet for Earth's popula-

Due to attention being given to other areas of research the development of Nanobots may very well be delayed. This is my speculation and prediction based on facts.

ජන ගී සඳහා අද සමාජයේ තියෙන්නෙ මොනවගේ පිළිගැනීමක්ද?

මට තේරෙන දේ තමයි, මගේ තාත්තගෙ කාලෙට වඩා අද ජන ගීයට වැඩි නැඹුරුවක්, මනාපයක් තියෙනවා ඒක ලයනල් රන්වල, මකුලොළුව, කුලතිලක, බැද්දගේ වැනි ජන සංගීතඥයන් කළ සටනේ පුතිඵලයක්. මේකට සමාජය තුල නෙමෙයි පුශ්ණ තියෙන්නෙ, මාධ්ෂ තුළයි. අපේ රටේ මාධ්‍යවල මේ ජන ගායනා අතන්න ලැබෙන්නෙ සිංහල අවුරුදු කාලෙට විතරයි. ඒ උනාට රට පුරා ගිහින් බැලුවොත් මිනිස්සු ජන ගීයට හැමදාම ආදරෙයි. අපේ සංදර්ශන බලන්න එන්නෙ බහුතරයක් තරුණ තරුණියො. ඒ වගේම අපිට එකතුවන පිරිසත් දිනෙන් දින වැඩිවෙනවා. මං ඒකට හොඳ උදාහරණයක් කියන්නං. අපි මේ කණ්ඩායම ආරම්භ කෙරුවෙ ලයනල් රන්වල ගී කණ්ඩායම කියලා. අපට එකතු වන පිරිස වැඩි වෙච්ච නිසා රන්වල මතුපරපුර, රන්වල ළමා බලකාය, ස්වස්ථි, තාලම ජාතික පදනම වගේ කණ්-ඩායම් කිහිපයක් ඔහි කරන්න සිද්ද වුණා. අපේ පන්ති වලට ජන ගී ඉගෙන ගන්න ළමයි දහස් ගණනක් එනවා ගී ඉගෙන ගන්න. ඒක සතුට විය හැකි

ඔබේ ජන ගී පාඨමාලාවන් ගැනත් කථා කරමු.

ලයනල් රන්වලයන් 2000 වසරේ ආරම්භ කරපු ජන හි නා පුංසාංගික කලා පාඨමාලාව අපි අබණ්ඩව කරගෙන යනවා. දැන් කොළඹට අමතරව ගාල්ල හා ගම්පහ දිස්තුක්ක වලත් අපි ශාබා ආරම්භ කරල තියෙනවා.

ලෝකයට ජන ගීය අරන් යනකොට මොනවද දැනෙන ජේ

බටගිර රටවල් වල තියෙන සංගීත කුම බොහොම පොහොසත්, පොහොසත් කිව්වෙ නිර්මාණශීලිත්වය අතින්, මේ ඉතා පොහොසත් සංගීත කුම අතරින් තමයි අපිට යන්න වෙලා තියෙන්නේ. අපේම කියලා සංගීතයක් ජන ගිය තුළින් ගොඩ නැගීමට ලොකු සටනක් අපට කරන්න වෙලා තියෙනවා. සවින් තෙන්ඩුල්කාර් අති දක්ෂයෙක්, අප් මනුව ගොඩක් කැමෙයි. ඒත් මනු අපේ තෙමෙයින. බටහිර සංගීතයත්, ඉන්දියානු සංගීතයත් කොච්චර ලස්සන වුණත් ඒවත් මහම තමයි. ඒවා කොච්චර නොද උතත් ඒවා අපේ නෙමෙයි. අපි අපේ සංගීතය දියුණු කර ගන්න ඕන. මේක කිරීමෙන්, අපිට ලෝකය ඉස්සරහ අනනවෙ හිටහන්න පුළුවන්. ඉන්දියාවේදී ඉන්දියානුවන්ටත්, චීනයේදී ලොව බොහෝ ජාතීන්ටත් අපි අපේ සංදර්ශන ඉදිරිපත් කළා වනිදී ලැබුණු පුතිවාර හරිම දිරිගත්වන සුළුකි.

ජන ගී වෙනත් නාද රටා සමඟ මිශුකොට ඉදිරිපත් කිරීම හොඳක් ද නරකක්ද?

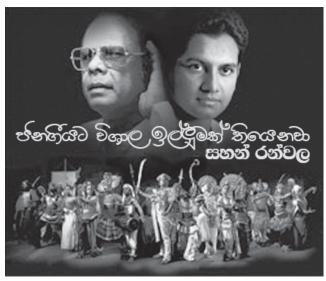
ජන ගී වලට යම් යම් වැරදි දේවල් එකතු කරලා, තමාගේ ජනපියන්වය වෙනුවෙන් විතරක් වනාකොරි දේ කිරීම නං අන්තිම හයානකයි. ඒකට මං විරුද්ධයි. ඒක පාමච්චි කරලා නව නිර්මාණ කරන එන නං නොඳයි. ඒක ''ජන ගී ආරක්ෂා කර ගත යුතුය'' කියන අවංක හැගීම ඇතුව කරන්න ඕන. අපි තාම අපේ සංගීතය ඉතා දියුණු තත්ත්වයකට පත්කර ගෙන නැත නිසා වෙනත් සංගීත කුම සමග එක්වීම භයානකයි. එතකොට වෙන්නේ අපේ එක මොකක්ද කියලා හොයානන්න වැරීවෙනවා. එහෙම වුණානම තව කාලයක් යද්දී අපේ එක වැලලිලා යනවා. ඒ නිසා මේවා කරන්න ඕන ගොඩක් පරෙස්පමෙන්.

ජන ගී සංදර්ශන නරඹන විදේශිකයෝ මොනවගේ පුතිචාරද දක්වන්නේ.

ඔවුන් සංදර්ශන බලලා කියනවා ඉතාම හොඳයි කියලා. ඒත් ඒකෙන් විතරක් කියන්න බෑ ජන ගි හොඳයි කියලා. විදේශීය ඕනම සංදර්ශනයක් බලන අපි උනත් කියනවා "හොඳයි" කියලා. ඒක ලෝකයේ ස්වභාවය. ඒත් එතකොට "අපි මාර වැඩක් කලා. සුද්දොත් අපට හොඳයි කිව්වා" කියලා රැවටෙන්න නරකයි. අප කළ යුත්තේ ජන ගී ජාතික අවශනාවයක් ය කියලා නිතලා මහන්-සියෙන් මේවා රැක ගැනීමයි. මොකද අපි මේක කරන්නේ සුද්දෝ පිනවන්න නෙමෙයි අපේ අනනහොවය රැක ගන්න.

චීනයේදී ලොව හොඳම ජන ගී කණ්ඩායම බවට පත්වූ අවස්ථාව ගැනත් කථා කරමු.

වන රාජය මහින් ශී ලංකා රජය වෙන කෙරණු ආරාධනාවකට අනුව චීනයේ පැංජියාපී නුවර පැවැත්වුණු පැංජියාපී ජාතෘන්තර ජන ගී තරඟාවලිය අපි සහභාගී වුණා. එහිදී ලොව හොඳම පාසාංගික ජන ගී කණ්ඩායම විදියට අපි සම්මානයට පානු වුණා. අපි ලංකාවෙන් කියලා කිව්වහම ලංකාව කියල රටක් තියෙනවද කියලා නොදැන හිටපු අනෙක් රටවල්වල කණ්ඩායම අපේ ඉදිරිපත් කිරීම් දැකලා, අහල ලංකාවේ දේවල් වලට වශී වුණා. එම ජයගුහණය ශී ලංකාව තුලත් රාජන වේටමින් අගය කෙරුණා. එම පයගුහණය ශී ලංකාව තුලත් රාජන වේටමින් අගය කෙරුණා. එම පය ගොරවය පුද කෙරුණා.

ඔබ යලිත් මෙල්බන් සංචාරයක නිරත වෙනවා. අවසාන වශයෙන් ඒ ගැන කථා කරමු.

ෙ මුලින් ඕස්ටේලියාවට ආවේ සිඩ්නි බක්මන රංගන උළෙලන විශේෂ ආරාධිතයෙකු ලෙස. ඒ 2011 වසරේ. 2013 අපේ බළකාය "ගම අවුලාසදීසදා" අරන් මෙල්බන් ආවා. ඒක අපිටත්, මෙල්බන් නුවරවාසින්ටත් විශේෂ අත්දැකීමක් වුණු බව අද මේ වෙනකම්ම ලැබෙන පුනිචාර වලින් පේනවා. සංදර්ශන මෙම වුණු රාතියේ ශාලාව වහනකල්ම එලියට නොගොස් හිටි මෙල්බන් හිතුවතුන්ගේ උණුසුම් පුතිචාර අපිට තවම දැනෙනවා. විශේෂයෙන් මෙල්බන්හි හැළුණු වැඩුණු තරුණ තරුණියන් ඊට ආකර්ශනය වීම අපි හිතුවට වඩා සෑහෙන ඉදිරියෙන් තියෙනවා. සංදර්ශනය නිම වූ දාට පසුදා තවත් මෙල්බන් සංවිධාන 02 ක් ඊලඟ වසරේ සලේත් සංදර්ශනය පැවැත්මීමට ආරාධනා කිරීම සංදර්ශනයේ සාර්ථකත්වය කියාපාන්නක්. මෙවර අපි එන්නේ ඔබ නොදුටු සංදර්ශනයක් අරං. රන්බල බලකාය ''යුද්දෙටත් ඇවිත්'' ඒක අපේ සංස්කෘතික යුධ පතාශය

ජන ගී සම්බන්ධ අපේ ජනතාවට කියන්න දෙයක් හිතේ තියෙනවද?

අපොයි ඔව්. අපි කතා කරනවා රටේ අනනනාවයක් නැත. ඒ එක්කම කථා කරනවා කරනවායක් නැත. ඒ එක්කම කථා කරනවා නේදීයකරණය වෙළා ඉදිරියට යනවා කියන්නෙ පැරණි හැමදේම අතහැරළා අළුත් දේ බදාගන්නවා කියන එක නෙමේ. වැඩක් නැති පැරණි දේ අතහැරළට කමක් නෑ වගේම වැඩක් ඇති අළුත් දේ එකතු කර ගත්තට කමක් නෑ. සංස්කෘතික උයාද. ඒක තමයි රටේ අනනනොව. මේක අපි හැමෝම එකතු වෙළා රැකගත යුතුයි. අපේ අනනනෙනව අපි රැකගත්තොත් මිසක් වෙන කවුරුවත් රැකළා දෙන්නෙ නෑ.